

DRAUDZES VĒSTIS

Nr. 33 (36. gads) 2023. gada decembris – 2024. gada februāris

Satura Rādītājs

Ziemassvētki aiz silītes: Christmas Beyond the Manger.
māc/past. Jānis Ginters 2. lpp

Aicinājums palīdzēt / Invitation to help. Tija Abuls 4.lpp

Thirty years since my ordination. Pastor Jānis Ginters page 5

Draudzes priekšnieka raksts draudzei/ President's message to the
congregation. Andrejs Junge 6. lpp

Piparkūku cepšana 8. lpp

Māras Zepas atmiņas 10. lpp

Wisconsin Latvian Cultural foundation. Pēteris Burģelis 12.lpp

Daugavas Vanagu ziņas. Andris Kursietis 14. lpp

Draudzes kontaktu informācija. 17. lpp

Stich by Stich / Dūriens pie dūriena. Sigrīda Stāks 18.lpp

Dievkalpojumi un citi notikumi 20 lpp

Ziemassvētki aiz silītes: Pārdomas par iemiesošanās noslēpumu

“Krustā sišana Jēzum patiesībā nebija pats grūtākais; grūtākais bija iemiesošanās,” reiz rakstīja Bernadete Roberts. Savukārt pazīstamā mūsdienu mistiķe Sintija Buržo (Bourgeault) šo citātu ir izmantojusi savā grāmatā “Patiesās Gudrības Jēzus”¹ Viņa šo ideju izstrādāja tālāk un norāda: “Krustā sišana un tai sekojošais – Jēzus nāve un augšāmcelšanās – bija vienkārši ceļš, pa kuru bezgalīgā apziņa, jeb Dievs, varēja atgriezties savā dabiskajā stāvoklī. Bezgalīgajai apziņai patiešām bija grūti ienākt ierobežotajā pasaulē. No šāda piedzīvojuma neko sev neiegūstot, neko nepierādot kļūstot neaizsargātam pret šīs pasaules asumiem, Jēzus tik un tā nāca šinī pasaulē.”

Ziemassvētku vēstījumi parasti neiedziļinās iespējamajās grūtībās, ar kurām Jēzus saskārās, nākot pasaulē. Vienīgās ciešanas, kas skaidri minētas Bībelē un dažos labi zināmos Ziemassvētku stāstos, ir saistītas ar to, ka Svētajai ģimenei Betlēmē bija grūti atrast mājvietu. Tādēļ bērniņš Jēzus piedzima kūtiņā un silītē. Daudzi teologi, piemēram, Sv. Akvīnas Toms, apgalvo, ka Jaunavai Marijai dzemdības noritēja bez sāpēm, Jēzus no Marijas klēpja ienāca pasaulē līdzīgi kā gaisma iziet cauri stiklam. Protams, nepieciešamība bēgt uz Ēģipti Svētajai ģimenei sagādāja patiesas grūtības.

Apcerot iespējamās grūtības, kas saistās ar dievišķo iemiesošanos, kā to skaidro Roberts un Buržē, rodas būtisks teoloģisks jautājums: Vai mēs varam cilvēciskas jūtas attiecināt uz Visvareno Dievu? Citiem vārdiem sakot, vai Dievs cieš, vai Dievs var ciest? Līdz 19. gadsimta beigām teologi bija vienprātīgi, ka Dievs stāv pāri iespējai ciest – Viņš nepakļaujas emocionālām pārmaiņām un nevar ciest. Bet šī gadsimta beigās daudzi kristīgie teologi sāka uzskatīt, ka Dievs spēj izjust ciešanas, ka VIŅŠ var ciest. Cilvēku pasaulē iemiesotais Dievs piedzīvoja ciešanas. Jēzus Kristus bija Dievs, kas “*būdam Dieva veidā, neuzskatīja kā satveramu laupījumu būt vienādam ar Dievu, bet sevi iztukšoja, pieņēmis kalpa veidu, un, tapis pēc cilvēka līdzības un būdam tāds pats kā cilvēks.*” (Fil. 2:6-7)

Kāpēc Dievs kļuva cilvēks? Kāpēc VIŅŠ kļuva cilvēks, ja jau tas iespējams varēja būt vēl grūtāk, nekā piedzīvot krustā sišanu? Viens no pirmajiem Rietumu teologiem, kas

Christmas Beyond the Manger: Thinking about the Incarnation Journey

"The crucifixion wasn't really the hard thing for Jesus; the hard thing was incarnation." This quote from Bernadette Roberts was further explored by Cynthia Bourgeault, a well-known contemporary mystic in her book "The Wisdom Jesus"¹. Bourgeault elaborated on this idea, stating, "Crucifixion and what follows from it – His death and resurrection – were simply the pathway along which *infinite consciousness* could return to its natural state. What was really hard for infinite consciousness was to come into the finite world in the first place. With nothing to gain from the human adventure – nothing to prove, nothing to achieve, and a dangerously unbounded heart that left him defenseless against the hard edges of this world – Jesus came anyway."

Christmas narratives typically do not delve into the possible hardships faced by Jesus when coming into this world. The only sufferings clearly mentioned in the Bible and some well-known Christmas stories involve the hardship for the Holy Family to find a dwelling place. Therefore the baby Jesus was born in a manger. Many theologians like St. Thomas Aquinas have stated that the Virgin Mary had a painless birth, with Jesus coming from Mary's womb like light passing through glass. Of course, the necessity to flee to Egypt, was another hardship for the Holy Family.

Contemplating the possible divine hardships of the incarnation, as expressed by Roberts and Bourgeault, raises another theological question: Can we attribute human feelings to Almighty God? In other words, does God suffer? Until the end of the 19th century, the theological consensus was that God is impassible – He does not undergo emotional changes of state and cannot suffer. Toward the end of the nineteenth century, many Christian theologians began to assert that God is passible, HE can suffer. The incarnated God was a suffering in this world, Jesus Christ was God who, "*did not regard equality with God as something to be grasped, but emptied himself, taking the form of a slave, assuming human likeness.*" (Phil 2:6-7)

pievērsās šim jautājumam bija pazīstamais viduslaiku autors Sv. Kenterberijas Anselms (1033/4-1109). Tieši viņa spalvai pieder grāmata "*Cur Deus Homo*" – "Kāpēc Dievs kļuva cilvēks". Nedaudz pievērsīsimies viņa domām.

Kenteberijas Anselms domāja, ka grēks ir izjaucis Dieva un cilvēka attiecības. Grēka dēļ cilvēki ir parādā Dievam, un šis parāds ir jāsamaksā. Tomēr, tā kā Dievs ir bezgalīgs, tad izlabot sabojātās attiecības var tikai kaut kas, kas arī ir bezgalīgs. Tātad, pēc Anselma domām, Dievs Jēzū Kristū kļuva cilvēks, lai samaksātu šo bezgalīgo parādu.

Iemiesošanās atklāj Dieva dziļo mīlestību un gudrību ar kādu Viņš pēc grēkā krišanas izturas pret cilvēkiem. Cilvēka grēks bija aizskāris Dieva godu. Lai šo stāvokli izlabotu Dievs nāca uz zemi Jēzus veidolā un tādējādi izpirka visu cilvēci.

Vienā no labi zināmajām Bībeles pantiem ir teikts: "*Dievs tik ļoti mīlēja pasauli, ka deva savu vienīgo dēlu...*" Buržo norāda uz to, ka šāds Anselma skaidrojums varētu izklausīties tā, it kā Dievs mūs izpērk. Vai nebūtu loģiskāk runāt nevis par "Ādama un levas grēku", bet gan par "laimīgo vainu", kā tas ir sastopams senajā Lieldienu dziedājumā "*O Felix culpa*" – "Ak, laimīgā vaina". Ādama un levas "laimīgās vainas" dēļ mēs ieguvām savu Pestītāju! Tādēļ mums tagad ir Ziemassvētki!

Padomāsim vai meditēsim par šo veco un arvien jauno jautājumu: "Kāpēc Dievs kļuva cilvēks?" Cik grūti Jēzum varētu būt bijis ienākt cilvēku pasaulē? Šim nolūkam mums ļoti var palīdzēt vienas no agrākajām un skaistākajām Mārtiņa Lutera dziesmām "Nu topi līksma, dzied' un dej' " tekstu:

Tad Tēvs uz Dēlu sacīja:
Redz, cilvēks ir pilns ļauna,
Mans Dēls, Tu rota dārgākā,
Ej, pestī to no kauna.
Ej, to no bēdām izglābt steidz
Un rūgtās nāves varu veic,
Lai viņš ar Tevi dzīvo.

Dēls savam Tēvam klausīja
Un atnāca virs zemes.
Kā brālis mums Viņš dzīvoja,
No Jaunavas šeit dzimis.
Tas, savu spēku apslēpis,
Bij manas miesas pieņēmis,
Lai lauztu velna varu.

Why did God become human? Why did HE become a human person, what might be even more difficult than the crucifixion? Let's turn to the well-known medieval author, St. Anselm of Canterbury (1033/4–1109), and his book "*Cur Deus Homo*" – "Why God Became a Man."

According to St. Anselm, sin disrupts the relationship between God and man. Because of sin, humans owe a debt to God, and this debt must be paid. However, since God is infinite, only something of infinite value can make amends. So, God became a person in Jesus Christ in order to pay this debt of infinite value.

The Incarnation is a profound expression of God's love and wisdom towards humans after the FALL. Human sin has hurt God's honor, In order to fix this God came down to Earth in the form of Jesus. And Jesus Christ redeemed humanity.

One of the well-known Bible verses says, "God so loved the world that he gave his only Son..." Bourgeault suggests that it might sound like God is bailing us out. Rather than blaming "Adam's and Eve's sin," we encounter the ancient Easter hymn "*O felix culpa*" – "O happy fault." Because of Adam and Eve's happy fault, we got our Savior! Because of it, we now have Christmas!

Let us think or meditate on this old and ever new question: "Why God became man?" How difficult might it be for Jesus to come to this world? We can even use the text of one of the earliest and finest hymns of Martin Luther, "Dear Christians, One and All, Rejoice":

"He spoke to his beloved Son:
'It's time to have compassion.
Then go, bright jewel of my crown,
and bring to all salvation.
From sin and sorrow set them free;
slay bitter death for them
that they may live with you forever.'
The Son obeyed his Father's will,
was born of a virgin mother,
and, God's good pleasure to fulfill,
he came to be my brother.
No garb of pomp or pow'r he wore;
a servant's form like mine
he bore to lead the devil captive."

¹The Wisdom Jesus: Transforming Heart and Mind--A New Perspective on Christ and His Message Shambhala; 2008 / Patiesās gudrības Jēzus, Sintija Buržo Zvaigzne ABC 2014

²<https://www.firstthings.com/article/2001/11/does-god-suffer>

³https://en.wikisource.org/wiki/Cur_Deus_Homo

Mīlie draudzes locekļi!

Lūdzu jūsu palīdzību ar adresēm! Mēs uzturam draudzes locekļu sarakstu databāzē "Churchwindows" kur katrs ir atzīmēts kā "pieaugušais" vai "bērns (< 19g.v.)". Kad pienāk 19. dzimšanas diena, bieži tam draudzes loceklim ir vai būs jauna skolas vai dzīves vietas adrese/epasts un mūsu sarakstos viņi "pazūd" kā pieaugušie un tad nevaram ar viņiem sazināties par draudzes dzīvi vai sabiedrības/draudzes notikumiem.

Lūdzu paziņojiet man (tabuls@att.net; vai Tia Abuls, 2910 Pomona Ct, Brookfield, WI 53005; vai zvanīt/tekstēt 262-366-6865) jā jūsu ģimenē ir augstskolas vecumā vai pat vecāki jaunieši, kam ir cita dzīves vieta kā jums. Mēs uzturam vārdu, adresi, epastu un telefona numuru katram draudzes loceklim, cik iespējams.

Paldies par jūsu palīdzību!

Tija Abula
Draudzes biedrīne

Dear congregation members!

We need your help updating our membership directory! We specifically are missing contact information for those who were "kids (<19 yrs old)" and have in recent years become "adults" upon reaching their 19th birthday or moving away to college or have started a new job in a different city. We maintain each person's name, address, email and phone number in a software program called "Churchwindows" so that we can notify members about events in our congregation and the Milwaukee Latvian society in general.

We now ask your help! If you have a college student, recent grad, working young adult in your family but who is no longer living in your household, please let us know by contacting me, Tia Abuls, via email (tabuls@att.net); phone/text : 262-366-6865; or mail 2910 Pomona Ct, Brookfield, WI 53005) with their new contact information.

Thanks for your help!

Tia Abuls
Membership coordinator

Baznīcas Gada Grāmata

Baznīcas gada grāmatu varat iegādāties par \$20 pašapkalpošanās veidā baznīcā. Gada grāmatas ir pieejamas baznīcas kamīnu telpā uz galdu.

Draudzes vēstis varat saņemt arī skaistā žurnāla formātā un iespiestas uz laba papīra. Paziņojiet, ja vēlaties draudzes vēstis saņemt arī šādā formātā. Mēs labprāt tās jums nosūtīsim.

My thirty years since ordination

When members of our congregation asked me to write a short article about my thirty years of service as a pastor, I realized that it would not be an easy task. Should I condense my entire life story into a single page? Compiling a list of my "good deeds" might come across as boastful. However, even the great apostle Paul stated, "*If I must boast, I will boast of the things that show my weakness*" (2 Cor 11:30). St. Augustine wrote his autobiography, titled "Confessions," focusing on confessing his sins and praising God's works. Following the example of these great saints, I will share some personal reflections on my ministry.

The Blessings Before Ordination

My path to becoming a pastor in the Latvian Lutheran Church was a conscious decision made years before I even began to study theology. However, the turning point came at the beginning of my second year of studies at the Faculty of Theology of the University of Latvia. During a lecture, someone told me that the Consistory had decided to send me to serve as a lay pastor at St. John's Church in Cēsis, one of the largest congregations outside Riga. Shortly after, I was officially informed of this decision. I asked for only ten days to prepare myself for this task. Juris Rubenis gave me a robe, the Archbishop gave me an Service Book and his letter granting me the rights to baptize, marry, confirm etc. A day or two before my first service as a non-ordained pastor, I was informed that my first task would be to baptize a couple, followed by their wedding, and then the Sunday service.

After that first service on September 22, 1991, I conducted weekly Sunday services, led the parish board, prepared confirmation candidates, performed baptisms and burials, just like any other pastor. I did all of this while continuing my theology studies in Riga.

Our beloved professor and a fine pastor himself, Visvaldis Klīve, provided me with significant support during the early stages of my pastoral duties. I am especially grateful to him for the knowledge I gained from him in parish administration. Today, I think it might be a sign that Professor Klīve came from Milwaukee. Dr. Modris Gulbis from Minneapolis, who taught us homiletics and became a friend and mentor, also played a very important role in my development as a pastor. I also vividly remember serving with Archbishop Jānis Gailītis at his last service before his tragic death.

Ordination and Service in Cēsis, Rīga, and Auce

I was ordained on December 13, 1993. One colleague described the event as follows: "Archbishop Jānis ordained two pastors Jānis for the two congregations of Sv. Jānis (Latvian version of St. John)." The following summer, I was elected as the "prāvests" (dean) of the Cēsis church district.

At that time, the situation in Latvia and the Latvian

Lutheran Church was completely different from what it is today. It was a fascinating time. After years of communist occupation, when almost all church activities were forbidden, Christians suddenly reappeared on the scene of societal life. Pastors were welcomed on TV, radio, and at important state events. There was so much work to do.

After I left the parish of Cēsis for family reasons, the consistory invited me to serve in their office.

For a relatively short period I worked as the assistant to the Archbishop at the Consistory in Riga. However, I soon realized that my true calling was to be a parish pastor. Therefore, I accepted a call to New Gertrudes congregation in Rīga. While serving there, I was elected as the *prāvests* of the Riga church district.

As a result of my first university degree in music, I was heavily involved in the work of the Liturgy Commission, whose most significant achievement at the time was the creation of the Common Agenda project for Latvian parishes in Latvia and abroad.

During this time, I was also interested in developing the use of the Internet within the church. For many years I was the administrator of the church's email server and a member of the Public Relations Committee.

My third and last parish in Latvia where I served as a full-time pastor was a small congregation near the Lithuanian border, Auce. The situation of the congregation, church, and society was completely different from what I was used to in Cēsis and Riga. However, even there, I met many dedicated Christians, parish members with whom we did some great things. Most importantly, we acquired and installed an organ, which had not been there since the end of World War II.

Unfortunately, the Synod of 2008 was a turning point for me. The church seemed to turn different from the one I had served since I was 12 years old as a musician. While serving in a small church, I worked as a prison chaplain, music teacher, studied again and earned my third Master's degree – in music therapy.

The next logical step, I suppose, was to apply for the position of pastor at the Milwaukee Latvian Lutheran Church. Since then, you have all been witnesses to my life and service.

Looking back on these thirty years since my ordination, there are of course many more stories to tell. But I believe the most important is the hidden grace of God that has accompanied me and my ministry all these years. And I firmly believe that, "we are God's children now; what we will be has not yet been revealed. What we do know is this: when he is revealed, we will be like him, for we will see him as he is." (1 John 3:2)

Jānis Ginters—pastor

Draudzes priekšnieka raksts draudzei

Mīļā draudze,

Grūti ticēt, ka 2023. gads skrien uz beigām. Šis gada laiks izliekas vienmēr aizņemts bet ceru, ka ik katrs var atrast laiku drusciņ atpūsties, atvilkt elpu un atrast mieru.

Manai ģimenei 2023 gads bija nozīmīgs jo tagad abi bērni mācās augstskolā....esam "empty nesters". Ceram, ka ar Dieva palīgu esam pareizi izaudzinājuši mūsu bērnus pārvarēt dzīves šķēršļus un kā mana meita saka...."adulging". Viena no manām mīļākām šī gada draudzes atmiņām ir mūsu "porta potty" pieredze Lieldienas nedēļā.

Varu iedomāties, ka jums ir arī bijuši nozīmīgi notikumi. Cerams, ka vairums labi...bet arī pieņemmu, ka dažiem no mums sār sirds par 2023 gada notikumiem. Turam jūs visus mūsu lūgšanās.

Šo gadu esmu apciemojis vairākas Latviešu sabiedrības vidienē un tādēļ esmu dabūjis labu perspektīvu kā darbojas citas latviešu draudzes un sabiedrības. Tas man ir bijis labs atgādinājums cik mūsu draudze ir ticīga, stipra, aktīva, darbīga un devīga. Par to es jums pasakos no visas sirds.

Paldies mūsu mācītājam Ginteram par vispusīgo kalpošanu. Paldies mācītājam un visiem padomē par sadarbību. Atklāti sakot, tā kā mums tik daudz kas notiek (ko redzam un neredzam) un ir tik daudzi, kas vada un kalpo, ja es visus individuāli pieminētu, šī vēstule būtu pārāk gara. Tātad lūdzu man piedodiet, ja es jums visiem izsaku tikai kopīgu PALDIES.

Mūsu baznīcas ēka un tās telpas ir arī kļuvušas par Milvoku Latviešu sabiedrības centru. Esmu

President's Message to the Congregation

Dear Congregation Members,

It is hard to believe that 2023 is almost over. This time of year always seems so busy but I hope that all of you will have some time to rest, take a breath and find some peace in this holiday season.

In my family 2023 was memorable in that both of my children went to college and we are now empty nesters. We hope that with God's help we have raised them to deal

with and overcome life's challenges...as my daughter says..."adulging". One of my favorite memories at church this year was your adaptability when we needed to use a porta potty during the Easter season. I thank you for that.

I can imagine that you have also had some significant events in your lives this year and hopefully most have been good. For those who have heavy hearts because of things that have happened this year we keep you in our prayers.

This year I had the opportunity to visit various Latvian communities in the Midwest and have therefore been able to see how these Latvian churches and communities operate. It has been a wonderful reminder for me about how strong, active, spiritual and giving our congregation is. For that I thank you all from the bottom of my heart.

Thank you Pastor Ginters for your devotion and service to our congregation. Thank you also to Pastor Ginters and the entire Church Board for your collaboration and cooperation. Honestly there are so many people who are active (seen and unseen) in our congregation, who lead and serve so graciously, this letter would be way too long if I mention each individually. So please forgive me if I just express to all of you one big THANK YOU.

Our Church building has also become the social cen-

priecīgs, ka mēs varam piedāvāt mūsu telpas, kur latviešiem sanākt kopā. Es to uzskatu par svētīgu lietu bet tas arī rada vairāk darba, izmaksas un loģistikas īpatnības. Arī nevaram aizmirst, ka mēs pirmkārt esam draudze un ka dievnams ir garīga vieta. Es pateicos jums par pacietību un piekāpību.

Es atkārtos, bet iemesls kāpēc mēs esam tik aktīva un stipra draudze ir jo jūs esat tik darbīgi un devīgi. Tā ir realitāte, ka bez līdzekļiem nevaram paveikt, ko esam padarījuši. Bez jūsu finansiālā atbalsta un gatavības veltīt savu laiku mēs nevarētu uzturēt mūsu draudzi un dievnamu. Padomes vārdā es pateicos jums par jūsu dāsnumu un ceru, ka jūs turpināsiet atbalstīt draudzi.

Pateicībā jums visiem un Priecīgus Svētkus,
Andrejs

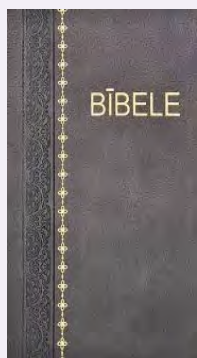
ter of the Milwaukee Latvian Community, where many groups and organizations gather. I am very happy that we are able to provide a place for Latvians to come together and it is wonderful to see all of this activity. We must also understand that this creates more work, cost and logistical challenges. We cannot forget that we are first and foremost a congregation and that the sanctuary is a Holy place where we gather to pray. Thank you for your patience and flexibility as we continue to navigate this new reality.

As previously mentioned the reason we are such an active and strong congregation is because of your willingness to serve and give. The fact is that without resources we could not accomplish all that we do. Without your financial support and willingness to volunteer we would not be able to maintain our congregation and building. On behalf of the Church Board I thank you for your generosity and hope that you will continue your support.

Thank you all and I hope you have a Merry Christmas!
Andrejs

Tematiskās bībeles stundas

Tematiskās Bībeles stundas māc. Jāņa Gintera vadībā notiek:

- **vienu vai divas reizes mēnesī ceturtdienās**
- **baznīcas lejas telpās**
- **1:00 pēcpusdienā**
- **Latviešu valodā.**

Tematiskās Bībeles stundas tiek pasniegtas sekojot speciāli izvēlētām tēmām. Tēmas ir saistītas ar mūsu kristīgām vērtībām un var būt ņemtas no Bībeles vai arī ar Bībeli saistītiem tematiem.

Līdz šim, mācītājs ir stāstījis par ticības modeļiem un simboliem, piemēram, par Baznīcas līdzību ar koku ar tā zariem. Bija arī pārrunas par Jehovas lieciniekiem (Jehova's Witnesses) un par C.S. Lewis domām par cilvēku ciešanām.

Bībeles stundas dalībnieki uzskatīs sadraudzībā pie mācītāja paša sagatavotām, garšīgām zupām.

Sveicam mūsu vidū mūsu jaunus draudzes locekļus
Induli un Daci Bērziņus, un Kitiju Liepiņu!

Piparkūku cepšana

Ieejot baznīcas ēkā, mani sagaidīja piparkūku vilinošais aromāts un brīvprātīgo draudzīgie smaidi, kuri tos gatavoja. Viņi lūdza mani pievienoties viņu jautrajām un svinīgajām aktivitātēm un dalīties ar viņu stāstiem, jokiem un smiekliem.

Brīvprātīgajiem bija raita un efektīva pagatavošanas sistēma. Daži palīgi bija sagatavojuši mīklu mājās pēc tradicionālās receptes, kas tika nodota no paaudzes uz paaudzi, un atnesa to uz baznīcu. Komandas vadītāja Kaija Petrovska mīklu izrullēja ar rullīti un pabeidza ar makaronu gatavotāju, izveidojot plānas un līdzenas loksnes. Pārējie no mīklas izgriezja dažādas formas, kā zvaigznes, sirsniņas un eglītes, un lika uz cepešpannām. Pēc tam Kaija ielika paplātes cepeškrāsnī, kur astoņu minūšu laikā cepumi kļuva zeltaini un kraukšķīgi. Pēc tam izceptie cepumi tika glabāti tvertnē, gatavi iepakšanai un pārdošanai baznīcas Ziemassvētku tirdziņā. Daži cepumi bija bez glutēna, gatavoti ar īpašu mīklu, ko bija sagatavojusi Līga Strykowski.

Brīvprātīgie man teica, ka viņi ir gatavojuši cepumus daudzus gadus, lai svinētu un dalītos ar savu kultūru un mantojumu. Viņi savas cepšanas sesijas uzsāka 1. oktobrī un turpināsies līdz Ziemassvētku tirdziņam, kas būtu 9. decembrī. Viņi tiekas reizi nedēļā, pārmaiņus no rīta un pēcpusdienā, lai pielāgotos dažādām cilvēku iespējām. Agrāk viņi cepumus bija pārdevuši Tautas tirdziņā (Folk Fair) un baznīcas Ziemassvētku tirdziņā, bet tagad orientējās uz pēdējo. Pagājušajā, 2022. gadā, viņi izgatavoja 160 pusmārciņas maisiņus parasto cepumu un 17 maisiņus bezglutēna cepumu.

Es pateicos viņiem par viesmīlību un novēlēju viņiem visu to labāko Ziemassvētku tirdziņā. Aizbraucu ar siltu sajūtu sirdī.

G.I.J.

Līdz 2023 g. 5. novembrim:

**MĪKLAS
GATAVOTĀJI**
Alice Salamone
Līga Strykowski
GF
Dzintra Erkmanis
Jānis Ginters 5
Māra Beldava 2
Vita Kākulis
Tija Abuls
Dace Roberts
Kaija Petrovska

VIRTUVES PALĪGI
Kaija Petrovska
Monika un Dave
Veldre
Līga Strykowski
Ivars Zušēvics
Jānis Ginters
Inese Ezeriņš
Inese Culver
Dace Roberts
Sandra Bērziņa

Nora Hirth
Viktors Hirth
Margita Meyers
Vita Kākulis
Aija Burģelis
Ērika Blija
Dzintra Erkmanis
Rūta Mudlaff
Silvija Hunt
Līga un Jēkabs
Nartišs

Māras Zepas

Atmiņas

Šovakar, skatoties no sava loga, redzu Juneau parka klajumu, kas jau ir pārklāts ar sniegu. Atmiņas aiziet uz 1949. gada decembri, kad iebrucām Amerikā, un mūsu pirmā apmešanās vieta bija Ziemeļviskonsinā, adrese skaitījās Cavour, bet no tās bijam 3 jūdžu attālumā. Guļbaļķu mājiņa bija samērā maza: divas guļamistabas, lielā istaba un virtuve. Māju apsildīja tikai ar malku, arī virtuves plīts bija kurināma ar malku, un no ūdens pumpīša, kas bija mājā, dabūjām tikai aukstu ūdeni. Tualetes bija krietnu gabaliņu prom no mājas, apmēram pusi pilsētas kvartāla attālumā.

Bijām 6 cilvēki - mani vecāki un es (tajā laikā man bija 11 gadi), mana tante, onkulis un viņu dēls Mārtiņš, 6 gadus vecs. Liela kompānija - *Wisconsin Consolidated Water Power and Paper Company* ar "headquarters" Wisconsin Rapidos bija devusi mūsu ģimenēm (Lībāniem un Dzelzkalniem) galvojumu, ka došot darbu un dzīves vietu. Bez galvojuma Amerikā nevarēja iebrukt, un līgums bija uz gadu, ko arī izpildījām.

Māja bija savrup, no tās neviena cita dzīvojamā māja nebija redzama. Netālu no mājas aizmugures gāja vilciens, kas galvenokārt pārveda baļķus uz Leona (12 jūdžu attālumā), kur bija zāģētava. Kompānijai piederēja daudz mežu, un mans tēvs un onkulis strādāja kā mežstrādnieki (lumberjacks). Mana māte un tante bieži gāja palīgā, jo nozāģētie koki bija arī reizēm jānomizo, kā arī tie bija jāsaliek zināma lieluma kaudzēs (cords) pie stigas. Darba rīki bija vienkārši - cirvis un rokas zāģītis. Vakaros zāģīša zobu tika mājās uzasināti. Kādreiz, vēlāk sev par lielu prieku, koku skaidas aizdedzinājām kā brīnumsvēcītes.

Rītos, saulei austot, iejūdzām divus zirgus meža darbam, un vakara tumsā, no darba pārbraucot, tos izjūdzam. Zirgu stallis bija pagalmā, kompānija

turēja astoņus zirgus, kurus varēja mainīt darbam. Mēs viņus barojām un uzmanījām. Sākumā mums iedeva arī gotiņu, slaucām to un no piena gatavojām sviestu. Bargā ziema mums nedeva mieru, raizējamies, vai tik lopiņiem nav auksti un

kādreiz gotiņai uzsedzām segu. Tomēr pēc pāris mēnešiem gotiņu aizveda, jo viņa likās slima.

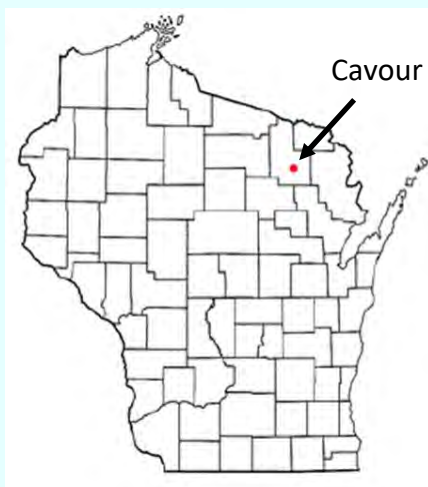
Pāri grantētam ceļam no mūsu mājas bija Peshtigo upe, tā mūs ļoti iepriecināja. Ziemā pa to mēs braucām ar kamaniņām, vai slidinājamies, vasarā tā deva veldzi un makšķerēšanas priekus, tur arī ķērām vēzīšus. Vasarā, nākot ārā no upes, bija jāapskata, vai pie miesas nebija piesūkusies kāda dēle, un, no meža nākot, jānolasa ērces. Mūsu māja un stallis, kā arī atsevišķa ēka, kur stāvēja

ģenerators, kas deva elektrību bija klajumā, bet apkārt bija lieli meži. Tie reizēm bija atbaidoši, sevišķi pašā sākumā, kad atstāti vieni, dzirdējām visai tuvu kojotu (coyote) gaudošanu. Kādu nakti mūs visus pārbaudīja arī liels troksnis. Likās, ka kāds skaļi daudzies pie durvīm. Iedeguši uguni, mēs gājām skatīties. Bet neko neredzējām, iegājām atkal gultās. Pēc laiciņa vēl skaļāks troksnis. Nu jau ņēmām kādu slotu un gājām atkal skatīt - atkal nekā.

No rīta, kad stāstjām darba pārvaldiekam, tas teica, tā jau ir dzeloņcūka (porcupine), graužējs kas parasti dzīvo kokos, bet iedomājusies to nakti graužt zem mūsu lieveņa.

Prieku mums darīja daudzās stirnas un brieži, kas bariņos nāca tuvu mūsu mājai.

Tā kā mēs bijam ieradušies decembra sākumā, Mārtiņam un man sākās skolas gaitas. Apmeklējām vienas telpas skoliņu. Bijām 21 bērni no pirmās klasītes līdz sestai. Uz skolu mūs veda viena kundze ar savu privāto mašīnu. Ceļš jau nebija garš, bet

tomēr bija jāmet vairāki likumi pa grantētiem ceļiem un uzkalniņiem līdz visus paradzētos bērnus uzņēma mašīnā. Drīz jau arī bija jāgatavojās Ziemassvētku programmai ar mūsu svešām parašām un dziesmām. Savā mājiņā arī bija mūsu pašu cirsta eglīte, un sev par prieku skaidas iededzām ārā kā brīnumsvēcītes. Skaitījām iemācītos pantiņus un dziedājām „Es skaistu rozīt' zinu...” un „Klusa nakts, svēta nakts...”

Kad garā ziema beidzās, ierīkojām dārzu gan ar puķēm, gan ar saknēm, bet galvenais pasākums bija lielais kartupeļu lauks. Tā kopēji bijām galvanokārt Mārtiņš un es. Tas bija atkal jāuzrauga, lai viens grauzējs gofers (gopher) to neizposta. Šiem grauzējiem bija gari pazemes tuneļi. Kad gofers atradās pie vienas alas ieejas un mēs tam tuvojāmies, tas pazuda un atkal izlīda no citas. Kartupeļu laukā atradām trīs lielas čuskas. Tām bija skaista āda - dzeltana ar brūniem kvadrātiem, un uz astes klabeklīši. Bijām iedomājušies, ka varētu sagatavot skaistas kurpes no šo čūsku ādām, mēģinājām, bet tomēr neizdevās. Tas gads bija visai darbīgs — vecākiem grūts darbs mežā, Mārtiņš un es strādājām dārzā, reizēm gatavojām ēdienu. Pāris reizes mūs aizveda mežā lasīt čiekurus jaunu koku stādīšanai.

Mežs bija bagāts ar ogām: zemenēm un avenēm. Paņēmām trauciņus no mājām, bet ar tiem nepietika, taisījām turziņas no koku tāsīm. Nebijām jau vienīgie, kuriem garšoja ogas. Dažreiz redzējām lāču pēdas. Pašu lāci redzējām pāris reizes, kad bijām mājā drošībā un tas gāja pāri pa klajumu.

Vienā vasaras pēcpusdienā pārbijāmies, kad uznāca liela vētra, kas līdzinājās viesuļvētrai (tornado). Vecāki bija mežā, Mārtiņš un es mājās. Uzlikām lielu grozu pāri mūsu galvām un sēdējam istabas kaktā. Lūdzām Dievu, sevišķi par mūsu vecākiem. Vasaras pavadījām vieni paši, mums nebija ne telefons, ne riteņi, ne mašīna, ne televīzija, rūpējāmies par dārzu, zirgiem. Arī ķērām sienāžus, ko sestdienā nodevām

presbiterāņu mācītājam, Haskinam, jo viņš aizrautīgs makšķernieks. Mūsu ģimenes bija viņam ļoti pateicīgas, jo reiz, redzot manu tēvu un onkuli ejot no pārtikas veikala ar smagām mugursomām uz māju no Laonās pilsētiņas, viņš viņus pārveda mājās. Šo ceļu viņi nostaigāja katru sestdienu - 11 jūdzes (miles) turp, 11 jūdzes atpakaļ - reizēm uzlecot uz vilciena, kas gāja gar mūsu māju. Tā sākās mūsu izbraukums sestdienās uz iepirkšanos Laonā - mācītājs veda manu māti, tanti, Mārtiņu un mani. Katru reizi Māriņš un es dabūjām lapiņu par Bībeli un lūgšanu, ko iemācīties. Veikalā dabūjam saldējumu.

Apkārtne bija skaista - meži un upe. Pirmie ziedi kas mūs iepriecināja bija lielziedu mežlillijas (trillium), un tā uz mātes dienu varējām mūsu māmiņas iepriecināt ar dažiem baltiem ziediem. Vasarā klausījāmies skaistu putnu dziedāšanu.

Tajā laikā nezinājām cik tuvu atrodamies Gleasonas pilsētai, kur dzīvoja daudz veclatviešu. Tie latvieši te agrāk bija atbraukuši uz mežu darbiem, vēlāk apstrādāja laukus. Kaut iemesli viņu ieceļošanai Amerikā un apstākļi senāk atšķīrās no tiem, kādēļ mēs atstājām savu dzimteni, tomēr bija tik daudz līdzības tam, ko mēs redzējam, ko mēs strādājam un ko mēs pārdzīvojam.

Kad atbraucām uz Milvokiem 1950. gada ziemā, un te veidojās trimdas latviešu sabiedrība, uzzinājām, ka ir vēlēšanās noturēt kapu svētkus veclatviešu kapsētā. Mācītājs Jānis Meistars brauca uz Gleasonu, sākumā katru gadu. Daži vēl redzēja baznīcu, ko vēlāk nojauc, jo tā netika uzturēta kārtībā. 1950-os gados vēl varēja sastapt vairākus

veclatviešus, kas runāja latviski. Tagad vairs nē, bet daudziem joprojām ir interese par šo vietu. Varbūt, domājot par mūsu dzīves apstākļu līdzībām, mana tante un onkulis jau sen atpakaļ iegādājās vietu šajā veclatviešu kapsētā, kur viņi arī tagad atdusās.

WISCONSIN
LATVIAN
CULTURAL
FOUNDATION

Latvieši, latviešu tautas un kultūras cienītāji, mūsējie Viskonsinā ir daudz! Valodas spējas varbūt nav *hundred* procenti, bet kā tautas un kultūras pārstāvs Viskonsinas Latviešu Kultūras Fonds turpinās aicinot, sveikt, laipni lūgt un mīļi sagaidīt itin visus nākt sveikt, celt, un priecāties par latviešu kultūru un kulturālām vērtībām!

The Wisconsin Latvian Cultural Foundation I... Sure knowing the language helps a little, but that shouldn't be a barrier to celebrating Latvian culture or one's own heritage. We believe that offering programming that welcomes everyone will reach far more people and celebrate much more. Latvian music, food, art and of course beer are too good to not share with your neighbors, all of your family and all of your friends!

*We repeated the big **Folktoberfest** event again this year and again we welcomed even more people back to Latvian culture in Wisconsin than ever before. Special thanks to the dozens of volunteers that made this special event possible. This year, our event was supported by a five thousand dollar grant from the Latvian Foundation.*

Šogad atkal Viskonsinas Latviešu Kultūras Fonds ir darbīgi organizējis pasākumus! Uzaicinājām Liepājas Teātri un baudījām "Vilki" izrādi. Šī gada Folktoberfest sagaidīja simtiem viesus ar kuplu programmu kurā uzstājās Folkloras Ansamblis un Brusubārdas-Dzimtenes koris. Ielas kaimiņi un plaša publika visu pēcpusdienu baudīja bagātu pēcpusdienu un vakaru! Uzradās pat vairāki tautieši, kuri līdz tam bija gadiem neredzēti.

Nogaršojām *Gathering Place* brūvētavas gatavoto kvasu un *Latvian Farmers Ale*. Gatavojoties Folkloras Dienai, izcepām 1300 pīrāgus! Rīkojam 18.

novembra atceri, kuŗā piedalījās Evita Čikute no Latvijas Vēstniecības un Pēteris Blumbergs. Atceres programmu kuplināja Brusubārdas–Dzimtenes Koris.

Pēdejo trīs gadu laikā atbalstījām Garezera programmas dalībniekus un iegādājāmies pajas kā jaunākais Garezera akcionārs. Ieguldām mūsu tautas nākotnē ar stipendijām katru gadu, lai visi kas vēlas latviski vai angļiski mācīties par savu kultūru spētu to darīt neraizējoties par programmas izdevumiem.

VLKF valde: Pēteris Burģelis (priekšnieks), Egija Bruge- Strautmanis (kasiere), Laura Beldava (sekretāre), Jānis Ginters, Andrejs Junge, Ēriks Krūmiņš, Andris Kursietis, un Natālija Burns.

Pasākumos izpalīdz liela grupa brīvprātīgo bez kuriem nevarētu sanākt nekas saprātīgs! Ļoti pateicamies: Īna Strazdiņš-Kielly, Ēriks Kākulis, Ginta Ose, Sigurds Strautmanis, Anda Junge, Sandra Kākulis, Daina Sika, Ēriks Burns, *and many more!*

Pēteris Burģelis

Daugavas Vanagu ziņas

Oktobrī DV vadība, tikko atkārtoti ievēlēta savos amatos, ar Zoom starpniecību rīkoja rātsnama sapulci. Sapulce notika divās daļās - vēsturnieka Valda Kuzmina prezentācija par Lestenes muzeja projektu, kam sekoja DV priekšnieka Aivara Sinkas un Vanadžu priekšnieces Ināras Sīkās uzrunas, kas izklāstīja savu viedokli par organizācijas turpmāko darbu. Sapulce tika ierakstīta, un tai var piekļūt, izmantojot šo saiti:

<https://www.dvcv.org.lv/dvcv-%E2%80%99ratsnama%E2%80%99-sapulces?40>

Lai atgādinātu par Lestenes projektu, seko atkārtojums no tā, kas tika prezentēts pirms gada:

Mums visiem ir pazīstami Lestenes brāļu kapi, kur guļ tik daudz mūsu tēvzemes varoņi, leģionāri. Brāļu kapu dibināšana lielā mērā ir saistīta ar DV iniciatīvu, un to esam aktīvi atbalstījuši jau daudzus gadus kopš

kapus svinīgi atklāja 2003. gada 27. septembrī. Pirms dažiem gadiem radās ideja paplašināt kapsētu ar muzeju un parku, kas izskaidrotu Latviešu leģiona patieso vēsturi un tā upurēšanu. 2021. gada maijā tika dibināta jauna Latviešu karavīru piemiņas biedrība (Lestenes biedrība), sastāvot no septiņām esošām biedrībām: Daugavas Vanagi - Latviešu Virsnieku apvienība - Latvijas Ģenerāļu klubs - Latvijas Nacionālo karavīru biedrība - Lestenes Evangēliski Luteriskā Draudze - Pasauls Brīvo Latviešu Apvienība - Valsts aizsardzības un patriotisma fonds "Namejs". Vadību uzdeva DV Centrālajai valdei.

To remind you about the Lestene project, following is a repetition of what was presented a year ago:

We are all familiar with Lestene military cemetery in Latvia, where so many heroes of our fatherland, the legionnaires, lie. The establishment of the cemetery is largely due to the initiative of the DV, and we have been actively

In October the leadership of the DV, having been newly reelected to their positions, held a town hall meeting via Zoom. The meeting was in two parts - a presentation by historian Valdis Kuzmins about the Lestene Museum project, followed by statements by DV head Aivars Sinka and DV Women's Auxiliary head Ināra Sīkā presenting their views on the future work of the organization. The meeting was recorded, and the recordings may be accessed at the following link:

<https://www.dvcv.org.lv/dvcv-%E2%80%99ratsnama%E2%80%99-sapulces?40>

supporting it for many years since it was formally opened on September 27, 2003. A few years ago, the idea arose to expand the cemetery with a museum and a park that would explain the true history of the Latvian Legion and its sacrifice. In May 2021, a new Latvian Soldiers' Memorial Society (Lestene Society) was founded, consisting of seven existing societies: Daugavas Vanagi - Latvian Officers' Association - Latvian Generals' Club - Latvian National Soldiers' Society - Lestene Evangelical Lutheran Church - World Federation of Free Latvians - National Defense and Patriotism Fund "Namejs". Leadership of the new Society was entrusted to the Central Board of the DV.

Saskaņā ar biedrības mērķiem Latviešu karavīru piemiņas biedrība vāc ziedojumus, lai:

- uzturētu un attīstītu Lestenes Brāļu kapu kompleksu
- atbalstītu Lestenes baznīcas atjaunošanas darbus”
- izveidotu Kurzemes kauju muzeju
- atbalstītu jaunatnes patriotiskās audzināšanas darbu, piemēram: apmācības, nometnes, konkursi.

Vēl informāciju par šo projektu var uzzināt DV CV mājaslapā: www.dvcv.org.lv. Ziedojumus ASV var veikt rakstot čekus uz: “Latvian Association DV ASV” vārda (šajā gadījumā ar piezīmi "Lestenes muzejam") un jāsūta DV ASV kasierim uz sekojošo adresi: Ivars Zušēvics, 5438 Wild Rose Circle, Greendale, WI 53129.

Paldies par jūsu atbalstu!

According to the society's goals, the Latvian Soldiers' Memorial Society collects donations to:

- *maintain and develop the Lestene Cemetery complex*
- *support the restoration works of Lestene church*
- *create a Kurzeme battle museum*
- *support the patriotic education of young people, for example: training, camps, competitions.*

More information about this Lestene complex expansion project can be found on the website of DV CV: www.dvcv.org.lv. Donations in the USA can be made by writing checks to: "Latvian Association DV USA" (in this case with the note "Lestenes muzejam") and should be sent to the DV USA treasurer at the following address: Ivars Zušēvics, 5438 Wild Rose Circle, Greendale, WI 53129.

Thank you for your support!

Lūdzam ikvienu pievienoties

Daugavas Vanagu apvienības

Ziemasvētku ziedojumu vākšanas akcijai

**Šie ziedojumi tiek izmantoti palīdzības darbam un jauniešu atbalstam gan Latvijā gan ASV.
Ziedojumi atskaitāmi no valsts nodokļiem un lūgti nosūtīt līdz 2024, gada 1. janvārim**

DV ASV kasierim:

Ivars Zušēvics, 5438 Wild Rose Circle, Greendale, WI 53129

Čeki rakstāmi uz: Latvian Welfare Assn. DV ASV, Inc.

We invite you to participate in the

DV Christmas fundraiser.

Donations will be used for welfare work and support for young people both in Latvia and the USA.

Donations are tax deductible. Please send them by January 1, 2024

to the treasurer of the DV in the USA:

Ivars Zušēvics, 5438 Wild Rose Circle, Greendale, WI 53129.

Please make checks payable to: Latvian Welfare Assn. DV USA, Inc.

Atgādinājums apvienības gada biedriem: ja Jūs vēl neesat samaksājuši Jūsu 2023. vai 2024. gada biedru maksu (\$21 gadā), lūdzam Jums to nokārtot drīzumā. Čeki rakstāmi uz: Latvian Welfare Association of Milwaukee un nosūtāmi DV Milvoku apvienības kasierim: Ivars Zušēvics, 5438 Wild Rose Circle, Greendale, WI 53129.

Daugavas Vanagu ASV zemes valdes vārdā, un Milvoku DV apvienības vadības vārdā novēlu Jums visiem priecīgus Ziemassvētkus, un laimīgu, veselīgu un ražīgu Jauno Gadu! Lai Dievs Jūs sargā, un arī lai sargā mūsu Tēvu zemi!

Daugavas Vanagi, sasauksimies!

Andris Kursietis

DV ASV priekšnieks,

DV Milvoku apvienības priekšnieks

Reminder for members of the Milwaukee branch of the DV: If you have not yet paid your membership fee for 2023 or 2024 (\$ 21 per year), please remit payment soon. Checks should be made to: Latvian Welfare Association of Milwaukee and sent to the DV Milwaukee treasurer: Ivars Zušēvics, 5438 Wild Rose Circle, Greendale, WI 53129.

On behalf of the Latvian Welfare Association USA national board and the leadership of the Milwaukee DV branch, I wish you all a Merry Christmas and a happy, healthy and productive New Year! May God protect you, and may He protect our Fatherland!

Worship Services in English

Services in English take place every third Sunday of the month at the regular time, **10:00 AM**. For the next three months the dates will be **December 17, January 21, and February 18**.

Worship services are streamed on-line on the church YouTube channel, [click here](#), and church Facebook page, [click here](#), or go to page 17 in the printed version to see the full addresses.

Koncerts

14. janvārī pēc dievkalpojuma būs *a cappella* koncerts baznīcā. Madisonas studentu zēnu grupa "Fundamentally Sound" uzstāsies. Tanī grupā ir latvieši Roberts Jansons (Aija Burģeles mazdēls) un Markus Priede.

Concert

On January 14, after the service, there will be an *a cappella* concert in the church. Madison student men's ensemble "Fundamentally Sound" will perform. In that group are Latvians Roberts Jansons (Aija Burgele's grandson) and Markus Priede.

Draudzes kontaktu informācija

Milvoku Latviešu Ev. Lut. Sv. Trīsvienības Draudze
1853 N. 75th Street, Milwaukee WI 53213
Latvian Ev. Luth. Holy Trinity Church in Milwaukee
Tel.: (414) 258-8070

Mācītājs – Pastor
Jānis Ginters
Tel.: (260) 797-5695

Priekšnieks – President
Andrejs Junge
Tel: (414) - 416-6157

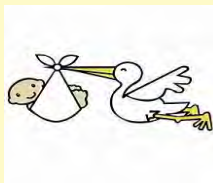
Draudzes web-lapa	www.milwaukeedraudze.org
Draudzes facebook	https://www.facebook.com/milwaukeedraudze/
Draudzes youtube	https://www.youtube.com/channel/UC6N7J6vfCHsf6P2k6YKanUA
Zoom *Zoom ID un password var tikt mainīti tādā gadījumā, ja kādi “nelūgti viesi” sāktu pieslēgties, lai traucētu	https://us02web.zoom.us/j/5372045637?pwd=bEtKUmxBQlc1Y1lwTTdxZnMwVVd4UT092045637?pwd=bEtKUmxBQlc1Y1lwTTdxZnMwVVd4UT09 Meeting ID: 537 204 5637 Password: 244068 Telefona numuri pieejai: +1 301 715 8592 US (Germantown) +1 312 626 6799 US (Chicago)
LELBA	LELBA.org
LELBPasaulē	LELBPasaulē.lv

Jaunpiezimušie!

Teodors Reinhardt

Dzimis 21. augustā

Josh Reinhardt un Kaijas Zušēvicas dējs

Aldis James Vilciņš

Dzimis 5. septembrī

Gunāra un Meaghan Vilciņa dēls

Nākošajām Vēstīm domātos materiālus lūdzu atsūtiet draudzes mācītājam
Jānim Ginteram līdz 2024. gada 15. februārim uz: janis.ginters@gmail.com

Stitch by Stitch

Our Big Sewing Project!

On October 14 was the **fourth Pink Volunteer Day** in the church's lower level. This time there were 18 participants that enjoyed making the heart shaped pillows. Some participants drew the large hearts, others cut, others ironed, others sewed with the sewing machine, others stuffed the pillows with batting. And then the final seam had to be sewn shut by hand. Every person could choose which job they enjoyed the most! The session started at 9:30 in the morning and ended about 3:00 pm. Some participants stayed all day - others helped for a few hours. At the end of the day 80 pillows were done. There still remained 16 pillows that will be stuffed at the next volunteer day!!

I delivered the pillows to Columbia St. Mary's hospital in Milwaukee. They promised to give half of the pillows to the hospital in Ozaukee County. These pillows are given only to breast cancer patients. The pillows help to alleviate the pain in the armpit after surgery.

A big THANK YOU to all 18 participants of the Pink Volunteer Day!! We will continue the project next fall.

Sigrida Staks
Stitch by Stitch leader

Dūriens pie dūriena

Mūsu lielais šūšanas projekts!

14. oktobrī bija ceturgtā Rozā Talka baznīcas lejas telpās. Šoreiz sanāca 18 dalībnieki, kas ar lielu prieku gatavoja sirsniņas formas spilvenus. Daži dalībnieki izšuva lielo sirsniņu, citi grieza, citi gludināja, citi šuva ar šujmašīnu, citi tos pildīja ar miksto "batting". Un tad vēl noslēgumā spilveni bija jāaizšuj ciet ar rokām. Katrs varēja izvēlēties, kurš darbiņš vislabāk patika! Darbs sākās 9:30 no rīta un beidzās ap 3:00. Daži palika visu dienu, citi palīdzēja dažas stundas. Dienas beigās bija gatavi 80 spilveni. Vēl palika 16 spilveni, kas gaida pildīšanu nākamajā talkā!

Šos spilvenus es atkal aizvedu uz Columbia St. Mary's slimnīcu Milvokos. Viņi apsolīja pusi iedot slimnīcai Ozaukee County. Šos spilvenus dod tikai krūšu operāciju pacientiem. Tie palīdz samazināt sāpes padusēs pēc operācijas.

Milzīgs PARDIES visiem 18 palīgiem Rozā Talkas dienā!

Sigrīda Stāks

Dūriens pie dūriena vadītāja

DIEVKALPOJUMI UN CITI NOTIKUMI CHURCH AND OTHER EVENTS

L - Latvian language spoken E - English Language spoken

DECEMBER

- Dec. 3. Sun. 10:00 am Pirmā Adventa dievkalpojums. Worship service. L
 Dec. 5 Tue. 7:00 pm Padomes sēde. Church Board meeting. L
 Dec. 7 Thurs. 11:00 am Pensionāru apvienības saiets . Pensioner Association meeting. LE
 Dec. 9 Sat. Ziemassvētku eglīte / Christmas tree celebration 1:00–4.00pm Ziemassvētku tirdziņš. Christmas Market.
 4:00pm Koncerts /Concert 5:00 Mielasts un sadraudzība/ Meal and fellowship. LE
 Dec. 10 Sun. 10:00 am Otrā Adventa dievkalpojums. Worship service. L
 Dec. 14 Thurs. 6:00 pm Piparkūku cepšana jauniešiem, apsveikumu sagatavošana. Youth gingerbread baking and
 preparation for distribution visits. L E
 Dec. 16 Sat. 11:00 am Jauniešu apsveikumi, apciemojot draudzes locekļus kuri ar saviem spēkiem netiek uz
 baznīcu. Tiekamies baznīcā. Young people visit parishioners who cannot get to church on their own. We
 meet at the church. L E
 Dec. 17 Sun. Trešā Aventa dievkalpojums , seko Bībeles pārrunas. Worship service, followed by Bible Study. E
 Dec. 24 Sun. 2:00 pm Ziemassvētku vakara dievkalpojums. Christmas Eve Service. L
 Dec. 24 Sun. 6:00 pm Ziemassvētku vakara dievkalpojums. Christmas Eve Service. L
 Dec. 25 Mon 10 am Ziemassvētku rīta dievkalpojums. Christmas morning service. E
 Dec. 31 Sun. 7:00 pm Dievkalpojums. Worship service. L

JANUARY

- Jan. 5 Fri. 10.00 Visitation and 11.00 Funeral service of Edīte Kalnītis E L
 Jan. 7 10:00 am Zvaigznes dienas dievkalpojums. Epiphany church service L
 Jan. 9 Tue. 7:00 pm Padomes sēde. Church Board meeting. L
 Jan. 11 Thurs. 1.00 pm Tematiskā Bībeles stunda L
 Jan 14 Sun. 10.00 am Dievkalpojums. Worship service. L
 Jan. 21 Sun. 10:00 am Dievkalpojums , seko zupas pusdienas un vēlāk Bībeles pārrunas. Worship service, followed
 by soup luncheon and Bible study. E
 Jan. 28 Sun.10:00 am Dievkalpojums. Worship service. L

FEBRUARY

- Feb. 1 Thurs. 11:00 am Pensionāru apvienības saiets . Pensioner Association meeting. L
 Feb. 3 Sat. 10.00 Sveču liešanas nodarbība un sadraudzība. Candle casting and fellowship LE
 Feb. 4 Sun. 10:00 am Dievkalpojums. Worship service. L
 Feb. 6 Tue. 7:00 pm Padomes sēde. Church Board meeting. L
 Feb. 8 Thurs. 1:00 pm Tematiskā Bībeles stunda. L
 Feb. 11 Sun. 10:00 am Dievkalpojums, seko čili pusdienas. Worship service followed by chili lunch. L
 Feb. 14 Wed. 7.00 pm Pelnu trešdienas dievkalpojums. Ash Wednesday service. L
 Feb. 18 Sun. 10:00 am Dievkalpojums seko Bībeles pārrunas. Worship service, followed by Bible Study. E
 Feb. 25 Sun. 10:00 am Dievkalpojums. Worship service. Draudzes ikgadējā kopsapulce . L

MARCH (beginning, the remainder will follow in the next issue)

- Mar. 3 10:00 am Dievkalpojums. Worship service. L
 Mar. 5 Tue. 7:00 pm Padomes sēde. Church Board meeting. L
 Mar. 7 11:00 am Pensionāru apvienības saiets . Pensioner Association meeting. L
 Mar. 10 10:00 am Dievkalpojums. Worship service. L